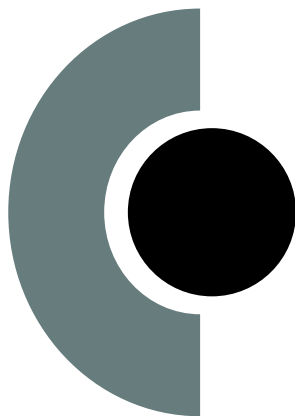

DRIEMAANDELIJKS CONTACTBLAD TUSSEN SCHOOL, GEZIN EN OUD-LEERLINGEN.
REDACTIE, LAY-OUT EN DRUKWERK: PERSONEEL EN SECRETARIAAT.
V.U. K. DERUYVER, Zandgroeflaan 2 1160 BRUSSEL – AFGIFTEKANTOOR: 1160 BRUSSEL 16

België-Belgique
P.B.
P 409046
1160 Brussel 16
1/4288

de uitkijk

Jaargang 42, nr. 137 - Pasen 2011

Lutgardiscollege
Zandgroeflaan 2
1160 Oudergem
www.lutgardiscollege.be

Inhoudstafel

Inhoudstafel	2
Voorwoord	3
Breendonk.....	4
Opendeurdag 2011.....	6
Op bezoek in de bibliotheek van Oudergem.....	7
“Komen eten” in het Lutgardiscollege	9
SID-in: een oefening in afscheid nemen.....	10
“Zomergasten en ik”	11
Oud-leerlingenavond in het Lutgardiscollege.....	12
Bezoek tentoonstelling Etrusken	13
De wiskunde olympiade 2012	18
‘Dwaallicht’	20
European Teachers Synthesize	21
Een dagje Lessius hogeschool.....	23
Dikke Truiendag	25

Voorwoord

Beste lezer

Pasen hangt samen met het begin van de lente, de hoop op mooi zonnig weer en de eerste heerlijk geurende bloesems. Tijd dus om naar buiten te gaan.

In deze Uitkijk staan heel wat artikels over de extra-murosactiviteiten sinds de kerstvakantie. Onze leerlingen krijgen in de loop van het schooljaar vaak de kans ook buiten de schoolmuren rijke ervaringen op te doen. Steeds weer blijkt dat onze leerlingen hierop goed voorbereid zijn en met plezier kunnen terugblikken. De foto's op de website van de school zijn een aanrader voor wie een stukje van de sfeer wil opsnuiven.

Ook initiatieven “binnen de muren” krijgen de nodige aandacht: het gezonde voedingproject voor de tweedejaars, onze Opendeurdag en de oud-leerlingenavond.

Dan zijn er nog een aantal uitdagende activiteiten waaraan onze leerlingen deelnemen, zoals de verschillende olympiades – wedstrijden tussen scholen. Ook leerkrachten krijgen en grijpen de kans om een stapje in de wereld te zetten door deel te nemen aan internationale projecten om zich te bekwamen in de hedendaagse doelstellingen van ons onderwijs.

Laten we in de paasvakantie snel de lange winter van ons afgooien en van de lentezon genieten, om met veel enthousiasme ook van dit laatste deel van het schooljaar iets moois en leerrijks te maken!

K. Deruyver, directeur

Breendonk

Op vrijdag 21 januari ging het vierde jaar op excursie naar het fort van Breendonk. De reis begon 's morgens een half uur eerder dan gewoonlijk in het metrostation van Hermann-Debroux, wat niet erg goed uit kwam voor diegenen die de gewoonte hebben om te laat op school te komen. M. Vermeir had ons immers gewaarschuwd dat men niet zou wachten op eventuele laatkomers. We namen de metro richting Kunst-Wet, waar de bus die ons naar Breendonk zou brengen, stond te wachten.

In de metro dwaalden mijn gedachten onwillekeurig af naar hoe de mensen zich moeten gevoeld hebben, die ongeveer 70 jaar geleden gedeporteerd werden in wagons die eerder geschikt zijn voor vee en andere dieren. Hier zitten de mensen ook opeengepakt, met het grote verschil dat wij de mogelijkheid hebben

om te zitten en dat ons voertuig om de 5 minuten stopt om mensen in en uit te laten. Velen onder ons weten wat ons te wachten staat, een dag op kantoor of op school misschien, of zoals wij een door volwassenen uitgestippelde uitstap. Zij die toen opeengepakt stonden gingen ook op uitstap, maar velen onder hen zouden het na afloop nooit kunnen navertellen.

Onze reis gaat verder en na de busrit komen we aan in Breendonk. De groep wordt in 2 verdeeld en weer vliegen de gedachten in het rond. Verhalen over die tijd die me ooit eens verteld zijn of die ik ergens eens gelezen heb en waarvan ik dacht dat ik ze vergeten was, keren terug in mijn geheugen. Zij werden ook in groepen verdeeld eens ze een vernietigingskamp bereikt hadden, Breendonk was namelijk niet alleen een vernietigingskamp maar ook een soort van wachtzaal waar men al werkende voor de nazi's en in erbarmelijke omstandigheden kon wachten op het konvoi dat de gevangenen naar nog andere gruwelijkheden of rechtstreeks naar de dood bracht.

We leren veel die morgen en proberen een beeld te schetsen van hoe het moet geweest zijn. De gids vertelt ons over de verschrikkelijke manieren waarop de mensen zich in leven trachtten te houden: het weinige voedsel dat ze kregen probeerden ze aan te vullen met gras dat ze op hun weg tegen kwamen. Ze moesten het stellen met

aan de hond zouden geven. De nazi's behandelden hun huisdieren beter dan hun gevangenen. Dit wordt ons duidelijk gemaakt als de gids ons de "beulen van Breendonk" voorstelt. De alliteratie op zich is al huiveringwekkend. Mensen die zich stuk voor stuk bezig hielden met het overtreden van de mensenrechten. Het erge is dat deze mensen geen distinctieve gelaatstreken hadden van een nazi, men zou ze niet kunnen onderscheiden van de gewone man. Daarom kon men niemand vertrouwen: de nazi's droegen geen gele ster, ze droegen enkel de haat jegens mensen die nooit iemand kwaad hadden gedaan.

We zien veel maar persoonlijk kan ik niet of wil ik het niet begrijpen hoe de mensheid ooit zo in de fout is kunnen gaan. Het is koud die dag en we proberen te beseffen hoe het was om de dagelijkse strijd te leveren om in leven te blijven. Sommigen onder hen verloren die strijd, namen passeerden de revue, gewone mensen gestraft omdat ze iets

anders waren dan de kleine meneer met de snor en het immer vettige haar. Gelukkig wonnen enkelen de strijd, waaronder meester Simon Krwolski, die ons weer in Brussel vertelt over zijn persoonlijke ervaringen.

We zien ook een filmpje met nog andere getuigenissen, die niemand koud laten. Vooral de getuigenis van mevrouw Fanny, enkel haar voornaam bleef me bij, die op zoek was naar haar moeder, gereduceerd tot een aswolk. Of de vrouw die twee nummers op haar arm getatoeëerd kreeg omdat er een vergissing gebeurd was. Dit was een aangrijpende dag om nooit te vergeten.

Louise, leerling van 4B

Opendeurdag 2011

The proof of the pudding is in the eating. Deze Engelse uitdrukking kon in het LCO op zaterdag 19 maart niet alleen letterlijk, maar vooral ook figuurlijk geïnterpreteerd worden. Tussen 14 en 18 uur bezocht een vrij groot aantal geïnteresseerde ouders met kroost het LCO met het oog op een toekomstige inschrijving van hun zoon of dochter.

Onder een schuchtere lentezon en kundige begeleiding van leerlingen van het 4e en 6e jaar werden de bezoekers binnengeleid in de verschillende klaslokalen, die naar goede jaarlijkse gewoonte weer erg leuk opgesmukt waren door de vakleraren. De rondleiding begon in de wetenschapslokalen, waar ernstige wetenschappelijke experimenten op een

dergelijke manier werden uitgevoerd, dat de kinderlijke verwondering en het bijhorende enthousiasme van de toeschouwers meteen werden aangewakkerd. Hierna ging het richting godsdienstlokaal, waar ernst en verwondering al evenzeer hand in hand gingen. Op dezelfde gang lagen ook nog de lokalen wiskunde, plastische opvoeding en moderne talen te wachten. In elke ruimte werden ouders en leerlingen geïnformeerd en geëntertaind, belonkt en betoverd, zoals het hoort in de nog steeds leukste school van Brussel.

Aan de overzijde werd de rondleiding voortgezet met een bezoek aan de vaklokalen aardrijkskunde en geschiedenis/Latijn, die allebei erg sfeervol ingericht waren. Vooral geschiedenis werd dit jaar extra in de verf gezet door Florian Barette uit 5B, die op eigen houtje een heel interessante presentatie

over Congo in elkaar had gestoken. Terwijl ouders en kinderen hun indrukken van de school lieten bezinken, konden ze ook nog een bezoekje brengen aan het muzieklokaal, de welvoorzene eetzaal, de tuimelwagen van de politie of het kistenklimrek van Carl Panneels. Al deze elementen boden een gevarieerde en geamuseerde blik op het LCO, waar diezelfde avond nog een onderhoudend vervolg werd gebreid aan de opendeurdag met de reünie van oud-leerlingen.

W. Dehairs, leerkracht Nederlands

Op bezoek in de bibliotheek van Oudergem

Naar jaarlijkse gewoonte trokken we met de eerste graad naar de bibliotheek van Oudergem in het kader van de jeugdboekenweek. Dit jaar stond het thema geheimen centraal. Niet alleen omdat elk boek een geheim is en elke lezer een ontdekkingsreiziger, maar ook omdat in elk boek een verhaal verstopt zit dat wacht om gelezen te worden. Boeken vertellen ook over kleine, fijne geheimen of grote mysteries.

In onze bib kwam verteller Tom Vout op bezoek. Tom is een professionele verteller met een grote voorliefde voor fantastische vertellingen. Vertellingen die beginnen in de werkelijkheid, maar langzaam overschakelen naar imaginaire werelden. Tom zorgt ervoor dat iedereen mee fantaseert om van het verhaal een mooi geheel te maken.

Voor onze leerlingen dook Tom in de Godenwereld met zijn voorstelling

“Godenspeelplaats”.

Godenspeelplaats

Soms gebeuren gekke of onverklaarbare dingen:
Een vreemde man loopt te grazen tussen de gazellen,
Een nooit geziene jongeling verklaard de zoon van de Koning te zijn,
Mensen die uit de dood herrijzen...
Vaak is dat het werk van de Goden, die vervelen zich soms een beetje.
Of hebben ze een reden om zo'n dingen te doen?
Eén ding is zeker, voor ons, de gewone mens, houden ze het geheim.

*Dit is alvast wat enkele van onze leerlingen van deze voorstelling vonden:
We zijn met de klas naar Den Dam gegaan, voor een voorstelling waar een
man verhalen vertelde. Het ging over Goden van alle soorten culturen. Hij
vertelde met veel expressie. Het was eens iets anders dan les.*

Eva, Emma en Esra, leerlingen van 2A

*De meneer die ons verhalen ging vertellen zag er een beetje raar uit. Toen we
allemaal zaten begon hij te vertellen. De verhalen gingen over de goden van
over de hele wereld. De verhalen werden goed verteld en waren grappig.*

Sander, leerling van 2C

*Een meneer vertelde ons vier godenverhalen. Ze kwamen uit Scandinavië,
Griekenland, Afghanistan en India. De verteller vertelde het leuk en met veel
intonatie. Het was soms wel moeilijk om alle namen te onthouden.*

Thomas, leerling van 2C

*De verteller acteerde god en gaf veel informatie. Ik durf te wedden dat
niemand al deze info kende. Het was eigenlijk een klein beetje een
geschiedenisles, maar dan geacteerd.*

Yasmina, leerling van 2B

*Iemand vertelde ons verhalen met als thema “geheimen”. Hij vertelde dat
elke god geheimen had en hij vertelde ook welke geheimen ze hadden. Het
was echt tof.*

Stéphanie, leerling van 1A4

*Het waren leuke verhalen die allemaal over Goden gingen. De verteller
zorgde ervoor dat iedereen bleef luisteren. Af en toe speelde hij op zijn
mondharmonica. Zijn eerste verhaal was helemaal in het Noorden en
vandaar reisde hij verder naar het Zuiden. Hij vertelde met veel intonatie en
bewoog, sprak en keek alsof hij in zijn verhalen zat.*

Charles-Antoine, leerling van 2A

“Komen eten” in het Lutgardiscollege

De tweede week na de kerstvakantie stonden de lessen in het tweede jaar in het teken van het thema “voeding”, met de nadruk op “gezonde” voeding. Dit thema is een van de vakoverschrijdende eindtermen of “VOET-en” in lerarenjargon.

De leerlingen kregen die week een gevarieerd menu voorgeschoteld van o.a. Nederlandse gedichtjes over gezonde voeding, een Engels recept van de beroemde Jamie Oliver, een leerrijke les over obesitas, een vrolijk liedje over bananen, een energiebalans...: te veel om op te noemen!

In een tijd waarin kookprogramma's bijzonder trendy zijn en je je televisietoestel niet kan aanzetten zonder op een of andere enthousiaste kok of kookwedstrijd te botsen, wilden wij de uitdaging ook wel eens aangaan met onze leerlingen. Dus trokken wij op een donderdagmorgen met alle

tweedees naar de refter om samen soep en vruchtensla te maken. Wie kan uien snijden zonder huilen, wie tovert een busstel prei om in een smakelijke julienne, wie kan de mooiste gehaktballetjes rollen? Er werd die ochtend gesneden en gehakt dat het een lieve lust was. Voor sommigen was het duidelijk de eerste

keer dat ze dit deden, maar hopelijk kregen ze de smaak te pakken. Samen koken kan heel ontspannend en gezellig zijn. Het resultaat van deze culinaire voormiddag waren twee “lekkere gerechtjes”: een gevulde tomatensoep en

een kleurige vruchtensla. Voor wie het thuis nog eens wil overdoen, geven we graag het recept van de soep. Smakelijk!

Gevulde tomatensoep met lettertjes

Ingrediënten :

- 2,5 liter water.
- 3 bouillonblokjes
- 2 preien
- 4 wortelen
- 2 dikke uien
- 1 blik tomatenstukjes 800g
- 250g gehakt
- vermicelli (lettertjes)

Vorbereiding :

1. Breng het water met bouillonblokjes aan de kook.
2. Schil de wortelen en snijd ze in stukjes.
3. Was de preien en snijd ze in stukjes. (Gebruik ook een deel van het groen.)
4. Pel de uien en snijd ze in stukjes.
5. Rol kleine gehaktballetjes.

Bereiding:

1. Voeg het blik tomatenstukjes bij de kokende bouillon.
2. Voeg de gesneden groenten, de balletjes en de vermicelli erbij en laat 10 minuten meekoken. Proef of de ingrediënten gaar zijn.
3. Kruid met peper.

E. Marchand, klassenleraar van 2C

SID-in: een oefening in afscheid nemen

Bij het begin van het tweede semester begint het bij onze laatstejaars meestal te kriebelen. *Fernweh*, vertezucht of omgekeerde heimwee zijn drie mogelijke manieren om hetzelfde te zeggen: tijd om te vertrekken. Om hen zo goed mogelijk te begeleiden in hun keuze volgend jaar, bezochten de zesdeklassers onder begeleiding van M. Fleurbaey en M. Dehairs op donderdag 20 januari de studiebeurs in de Leuvense Brabantthal.

Voorzien van een brede glimlach en dito studieaanbod werden onze leerlingen verleid om deze of gene instelling te verkiezen boven een gelijkaardig instituut een aantal meter verderop. Brochures werden uitgedeeld, handen gedrukt, projecties getoond en twijfels weggehoond. Of het charmeoffensief van de verzamelde Vlaamse universiteiten en hogescholen iets uithaalde? Zie hier een greep uit de reacties:

- "Interessant!" (Steffi, 6A)
- "Erg interessant en leerrijk, eigenlijk net zoals de lessen van M. Dehairs." (Stijn, 6A)
- "Het was heel leuk om vrienden van vroeger nog eens terug te zien." (Ellen, 6A, heeft blijkbaar de vraag niet helemaal begrepen.)
- "Lekker leerrijk en leuk." (een allitererende Lynn, 6B)
- "Een heel interessante uitleg, gegeven door erg sympathieke mensen. Het leek wel een les Engels bij M. Dehairs." (Alex, 6A)
- "Het was wel OK, maar ik had toch liever les gekregen. We hebben hierdoor een les Duits gemist." (een licht ontgoochelde Thomas S. uit 6B)
- "Heel mooi gebouw, boeiende mensen, aantrekkelijke geur." (wie anders dan Guillaume, 6A)
- "Ik vond het interessant, maar ik weet nog altijd niet wat ik nu moet kiezen: een opleiding Duits, Engels of Nederlands." (een twijfelende Merinne, 6A)
- "Heel informatief." (vanwege de openhartigheid geheel terecht een anoniempje)

W. Dehairs, lievelingsleraar van 6A

"Zomergasten en ik"

De leerlingen van het zesde jaar gingen dit schooljaar twee keer naar het theater.

In het eerste semester waren ze te gast in het Kaaitheater voor de opvoering van "zomergasten" door Tg Stan. Het stuk is van de hand van de Russische auteur Maksim Gorki.

In het tweede semester speelde Warre Borgmans in Bozar de rol van Laarmans in “Dwaallicht” naar de bekende novelle van Willem Elsschot.

Hieronder leest u de recensies van Louanne Ampofo en van Thomas Roquet.

“Zomergasten” was de titel van het toneelstuk waar we onlangs van konden proeven. Als aperitiefje kwamen we in een donkere zaal terecht. De eerste uitdaging was het vinden van een plekje in de zaal zonder dat je viel. We kregen niet enkel een aperitiefje, maar ook een heel driegangenmenu. Het toneelstuk duurde maar liefst twee uur en een kwartier, zonder pauze! Dat was niet altijd even aangenaam. Het stuk ging over een groepje Russische vrienden die een buitenverblijf praatten over het leven, de liefde, de opvoeding enzovoorts. Onze tweede uitdaging was het uit elkaar houden van de personages. De meeste acteurs hadden meerdere rollen. Uiteindelijk werden tweeëntwintig rollen over negen acteurs verdeeld. Door de vreemde Russische namen werd de uitdaging nog moeilijker. De acteurs speelden hun rol uitstekend. Het leek helemaal niet meer geacteerd. Wat je ook nodig had bij dit stuk, was een portie verbeelding. Als een acteur van rol veranderde, deed hij enkel een ander kledingstuk aan of lag zijn haar wat anders. Heel verwarrend. Dan werden onze hersenen nog eens op de proef gesteld. Diepzinnige teksten werden op ons afgevuurd. Alsof tweeëntwintig personages en een “verhaal” zonder verhaal nog niet genoeg was, moesten we ook gezeur over het leven verwerken. Gezeur en overwegingen die normaal redelijk draaglijk zijn, werd ons na twee uur en een kwartier toch te veel. Het thema was een beetje te zwaar. Ook al werd er beweerd dat de grappen van die ene “flauwe plezante” het stuk zouden verlichten. Blijkbaar had de klas die voor ons zat meer gevoel voor flauwe humor dan wij.

Oud-leerlingenavond in het Lutgardiscollege

Een opendeurdag vraagt heel wat voorbereiding, maar vorig jaar en ook dit jaar kreeg die nog een aangenaam staartje. 's Avonds schoven de oud leerlingen aan die 5, 10, 15, 20 jaar of meer de schoolpoort achter zich hadden toegeslagen.

Vanaf 18.30 u. werden zij verwacht voor een sprankelend aperitief met Italiaanse antipasta. Daarna volgde een uitgebreid buffet van Italiaanse kaas- en vleeswaren met ovenverse broodjes. Er was ook nog een Italiaans dessert: panettone met chocolade- en limoncellosaus. Onze plaatselijke kenner stond in voor de authenticiteit van de producten. Die kwamen niet uit

het grootwarenhuis, maar op zijn inspectieronde was hij een echt Italiaans winkeltje tegengekomen, waar alle eetwaren werden aangeboden, gesneden en verpakt, net als in Italië. Natuurlijk werd dit alles overgoten met de gepaste wijn (en Italiaanse bronwaters). Dat het lekker was? Er werd gesmaakt en gesmikkeld, geproefd en nog eens opnieuw geproefd, de meesten kregen er niet genoeg van.

Een goed gevulde tafel (en glas) stemt iedereen blij en aan de tafels van elk jubileumjaar werden enorm veel herinneringen opgehaald. De “Weet je dat nog?” en “Heb je nog nieuws van ...?” vragen doorspekten de conversaties. Bovendien was er ook een grote delegatie van oud-leraars, die blijkbaar nog niet veel veranderd waren, want ze werden onmiddellijk herkend.

Diegenen die er nu niet bij waren, jammer en dikke pech, want zij moeten vijf jaar wachten op een nieuwe gelegenheid. Volgend jaar plannen we opnieuw een oud-leerlingenavond, maar dan komen er weer andere jaren aan de beurt. Meer nieuws volgt op de site van de school en in De Uitkijk. Hierbij doen we nu al een oproep om zo veel mogelijk mailadressen door te sturen. Het is voor ons anders heel moeilijk om het adressenbestand actueel te houden.

D. Buys, leerkracht wiskunde

Bezoek tentoonstelling Etrusken

Liggend echtpaar, sarcofaag uit de necropool van Cerveteri

Op donderdagnamiddag 27 januari bezochten we met de Latinisten van de tweede en derde graad de tijdelijke tentoonstelling over de Etrusken in het Jubelparkmuseum.

Omdat de Etrusken een grote invloed uitoefenden op de Romeinse cultuur en de aankondiging van de tentoonstelling veelbelovend was, leek een bezoek ons zeker de moeite waard.

De tentoonstelling was opgevat als een belevenis in 3D, op een multimediacours met tal van indrukwekkende reconstructies, animaties, muziek, licht- en geluidseffecten. Met een speciale bril konden we virtueel binnenstappen in de Tomba dei Rilievi van de necropool van Banditaccia in Cerveteri.

De leerlingen verkenden het parcours aan de hand van een vragenlijst die wij op basis van de catalogus hadden samengesteld. Zo konden ze de aangeboden informatie meteen verwerken.

Naar aanleiding van het bezoek aan deze tentoonstelling over de Etrusken zetten we hieronder enkele aspecten van de relatie tussen Etrusken en Romeinen op een rij. De Etrusken speelden immers een vrij belangrijke rol in de ontwikkeling van de stad Rome tot een politieke en culturele grootmacht.

De traditie

Volgens de legende start de vroegste geschiedenis van Rome in 753 v.C. met de stichting van de stad door Romulus. Als eerste koning creëert hij de eerste politieke instellingen. Na de Sabijnse maagdenroof heeft hij korte tijd de Sabijn Titus Tatius als mederegent. Na de dood van Romulus wordt de Sabijn Numa Pompilius koning van Rome. Hij gaat de geschiedenis in als een vredelievende vorst, die Rome haar belangrijkste religieuze instellingen heeft bezorgd. Het gaat daarbij over onder meer offerrituelen, verschillende priesterschappen en de kalender. Na zijn dood wordt hij opgevolgd door de Latijn Tullus Hostilius, een oorlogszuchtige man die onder meer Alba Longa verwoest. Naast zijn talrijke veroveringen hervormt hij eveneens de Romeinse staat. Zo wordt aan hem de oprichting van het eerste senaatsgebouw van Rome, de curia Hostilia, toegeschreven. De laatste 'nationale' vorst is de Sabijn Ancus Marcius, een kleinzoon van bovenvermelde Numa Pompilius. Hij wordt algemeen beschouwd als een goed en weldoend heerser. Zo bouwt hij de eerste brug over de Tiber. Aan de monding van deze rivier sticht hij vervolgens Ostia, de belangrijkste haven van Rome.

Romulus	Numa Pompilius	Tullus Hostilius	Ancus Marcius
753-717 v.C.	716-674 v.C.	673-642 v.C.	641-617 v.C.
Latijn	Sabijn	Latijn	Sabijn
Stichter en inrichter van de staat	Priester	Krijger	Weldoener

De laatste drie koningen van Rome zijn van Etruskische afkomst. De eerste onder hen, Lucius Tarquinius Priscus, wordt na de dood van zijn voorganger tot koning verkozen. Hijzelf is van gemengde afkomst. Zijn vader Demaratus, een Korinthiër, huwde een Etruskische vrouw nadat hij zich in Tarquiniï had gevestigd. Lucius op zijn beurt verlaat ook zijn geboortestad en trekt met zijn vrouw Tanaquil naar Rome. Daar wordt hij opgenomen in de entourage van koning Ancus Marcius. Ook Priscus sleutelt tijdens zijn regering verder aan de vormgeving van de Romeinse maatschappij. Op zijn naam staan zowel een hervorming van de senaat als een van het leger. Hij wordt vermoord door de zonen van Ancus Marcius, maar Tanaquil slaagt erin haar schoonzoon Servius Tullius op de troon te krijgen.

De tweede koning van Etruskische origine is beter bekend onder zijn Latijnse naam Servius Tullius dan onder zijn Etruskisch equivalent Mastarna. Onder zijn regering vinden grootschalige administratieve, financiële, militaire en politieke hervormingen plaats. Daarenboven wordt de stad van een eerste ringmuur voorzien. Ondanks zijn inspanningen komt ook hij door familie-intriges aan zijn einde. Hij wordt dan ook op aanstoken van zijn jongste dochter Tullia vermoord. Voor de moord schakelt ze haar schoonbroer Tarquinius Superbus in. Deze krijgt de opdracht om naast haar vader ook haar echtgenoot en haar oudere zus, de vrouw van Superbus, uit de weg te ruimen. Na de drievoudige moord wordt Superbus tot koning uitgeroepen en neemt Tullia haar plaats als koningin van Rome naast hem in.

De laatste koning van Rome, Tarquinius Superbus, is een (klein)zoon van bovenvermelde Priscus. Hij slaagt er tijdens zijn regering in de macht van Rome in Latium te verstevigen. Hij laat een grote tempel bouwen op de Capitoolinus, gewijd aan Iuppiter, Iuno en Minerva. In 509 v.C. wordt hij uit Rome verdreven. Na enkele vergeefse pogingen om met de hulp van Latijnen en enkele Etruskische steden zijn troon terug in handen te krijgen, sterft hij in 495 v.C. te Cumae.

Tarquinius Priscus	Servius Tullius	Tarquinius Superbus
616-579 v.C.	578-535 v.C.	534-509 v.C.
Etrusk	Etrusk	Etrusk

De Etruskische invloed op Rome

Bovenstaand verhaal is uiteraard grotendeels fictie, maar volgende historische feiten staan onbetwistbaar vast: bij de vroegste ontwikkeling van Rome zijn naast Latijnen en Sabijnen ook Etrusken betrokken, die zelfs Rome een tijdlang als koningen hebben geregeerd. Hun namen daarentegen zijn net als hun aantal onbekend.

De Etruskische aanwezigheid tijdens de zevende en de zesde eeuw v.C. is niet zo verwonderlijk. In tegenstelling tot de klassieke Griekse poleis zijn de steden in Latium geen gesloten gemeenschappen. Ook mensen uit het naburige Etrurië komen er wonen, niet enkel te Rome. In deze samenleving vermengen de Etruskische immigranten zich slechts tot op zekere hoogte met de Latijns-Sabijnse groep. Zij zijn voornamelijk te situeren in de bovenste bevolkingslaag. In deze hoedanigheid drukken ze evenwel hun stempel op de maatschappij. Zo hebben ze onder meer gezorgd voor de ontwikkeling van Rome van een landelijke naar een stedelijke gemeenschap. Deze evolutie hadden de inwijkelingen in de voorgaande jaren reeds in de verschillende Etruskische steden gezien. Eén van de redenen waarom de Romeinse adellijke geslachten de Etruskische leidende families naast zich aanvaarden is net het feit dat ze in grote mate dezelfde maatschappelijke patronen vertonen. Zo beheersen ze beide de politiek en bezitten ze het leeuwendeel van de grond. Een belangrijk verschil is evenwel dat in de Etruskische samenleving de vrouw en de man meer op voet van gelijkheid staan.

Naast een resem politieke, militaire en sociaal-economische hervormingen hebben de Etrusken eveneens hun stempel gedrukt op de cultuur en de religie te Rome. Ambachtslui, zoals de beeldhouwer Vulca uit Veii, worden naar Rome gehaald om tempels en andere gebouwen te decoreren. Om het forum Romanum te draineren hebben de Etruskische koningen de cloaca maxima laten aanleggen. Wat de taal betreft, hebben de Romeinen slechts het Etruskische alfabet overgenomen dat op zijn beurt teruggaat op een Grieks alfabet. Slechts weinig woorden worden in de Latijnse taal van het Etruskisch overgenomen. Dit blijft meestal beperkt tot enkele technische termen (zoals mogelijk *populus* > *puple*). Het woord voor koning, *lucumo*, hebben ze niet overgenomen. Voor deze functie gebruiken de Romeinen het Indo-Europese woord *rex*. Wel nemen ze voor de latere republikeinse magistraten enkele koninklijke insignes over. Denk hierbij aan de toga praetexta (toga met purperen zoom), sella curulis (ambtsetel van hogere magistraten) en de fasces (bundels roeden van olme -of berketakken met een bijl in het midden, die de lictoren vóór de hoogste magistraten uitdroegen)

Op godsdienstig vlak worden de Etrusken door de Romeinen bewonderd omwille van hun aandacht voor rituelen. Van de *disciplina Etrusca* hebben de Romeinen het priestercollege der *haruspices* overgehouden. De *haruspices*

voorspellen de toekomst door ingewanden van geofferde dieren te ontleden. Het priestercollege is samengesteld uit afstammelingen van vooraanstaande Etruskische families.

Dit is een foto van de lever van Piacenza. Het is een reproductie in brons van een lever, waarvan het oppervlak is ingedeeld in zestien vakken die het hemelgewelf voorstellen. In elk vak is de naam van een godheid aangeduid. In de vakken staan ook inscripties die verband houden met voorspellingen. De haruspices gebruikten een dergelijke replica om de toekomst te voorspellen.

W. Verstraeten en E. Marchand, leerkrachten Latijn

De wiskunde olympiade 2012

De laatste jaren is er steeds meer en meer vraag naar wetenschappers. Men vreest soms een beetje dat jongeren geen interesse meer hebben voor wiskunde, fysica, chemie, biologie... Daarom probeert men dit op alle mogelijke manieren te stimuleren. Maar in het Lutgardiscollege is het geen probleem. Getuige daarvan: de jaarlijkse wiskunde olympiade die ingericht wordt voor leerlingen van de tweede en de derde graad, en die heel wat deelnemers heeft. De eerste ronde ging door op woensdagnamiddag 19 januari 2012.

We hadden dit jaar zowel een delegatie voor de wiskunde olympiade zelf, als voor de junior olympiade. Bovendien worden de leerlingen van de eerste graad al “warm” gemaakt voor het grote werk door hen te laten deelnemen aan de “kangoeroe” olympiade. Alle leerlingen namen hieraan deel op donderdag 17 maart.

Je moet het maar doen: puzzelen, rekenen, redeneren, elimineren, ... je kop breken over een dertigtal problemen en hopen dat de keuze van jouw antwoord inderdaad correct is. Niet altijd zo evident, want er zijn heel wat instinkers.

Wat denk je bijvoorbeeld van de volgende “vraagstukjes”?

Probleem 1

* Kwik zegt: “We zijn alledrie leugenaars.”

* Kwek antwoordt: “ Jij bent hier de enige leugenaar.”

*Kwak zegt: “ Jullie zijn allebei leugenaars.”

Als elk van hen ofwel altijd liegt, ofwel altijd de waarheid spreekt, wie spreekt dan de waarheid?

- (A) geen van de drie
- (B) alleen Kwik
- (C) alleen Kwek
- (D) alleen Kwak
- (E) alledrie

Probleem 2

Een pot choco van Quote D'Or bevat 300g choco en kost 65% meer dan een pot choco van Quatta die 400g choco bevat. Hoeveel % is de choco van Quote D'or duurder dan de choco van Quatta?

- (A) 48.75%
- (B) 86.66...%
- (C) 98.33...%
- (D) 120%
- (E) 123.75%

Probleem 3

Een boer en zijn hond vertrekken van het veld naar huis, 10km ver. De boer wandelt aan een snelheid van 5km/u, de loopt aan 10km/u naar huis. Als de hond thuiskomt keert hij terug tot het punt waar de boer is, waarna hij weer rechtsomkeer maakt en naar huis gaat. Eens bij de deur keert ... enz ... Welke afstand heeft de hond afgelegd op het moment dat de boer thuiskomt?

- (A) 10km
- (B) 15km
- (C) 20km
- (D) 30km
- (E) 40km

Geef toe: niet zo simpel he? Het vraagt dus heel wat inspanning en doorzettingsvermogen om gedurende 3 uur je hersenen te pijnigen en te proberen om zo'n dertig vraagstukjes op te lossen. Bovendien moet je de vraagstukjes oplossen zonder rekenmachine. Een bijkomende handicap voor velen. Ook geen andere instrumenten: geen meetlat, passer of geodriehoek. Dat het de deelnemers boeit? Zeker. De dagen erna wordt er nog druk gepraat en gezocht en probeert iedereen de ander te overtuigen van zijn gelijk. Er was wel wat leven in de wiskundige brouwerij!

Voor de leerlingen van het derde en vijfde jaar was het een niet zo eenvoudige editie. Zij maken deel uit van de startjaren van een graad. De leerlingen van het vierde en zesde jaar sluiten een graad af en zijn in principe beter voorbereid op de problemen. Toch waren er ook dit jaar enige opmerkelijke prestaties. In het vijfde jaar zwaaien we de loftrumpet voor Lorenzo Butti die amper één puntje te kort had om te mogen deelnemen aan de tweede ronde, maar aan alle deelnemers die hun best hebben gedaan: een dikke proficiat en hopelijk volgend jaar nog wat beter.

Ah! Voor de geïnteresseerden. Dit zijn de juiste oplossingen: D, D en C.

Hoe vinden we dat?

Voor het eerste probleem maak je een overzicht van alle mogelijkheden (waar en niet waar, voor iedere uitspraak) en ga je na of er tegenspraak is met de drie uitspraken.

Voor het tweede probleem noem je x de prijs van 100g Quote D'or en y de prijs van 100g Quatta. Dan geldt dat $3x = (165/100) \cdot 4y$ is of $x = (220/100)y$.

Bij het derde probleem stapt de boer aan 5 km/u en komt hij dus thuis na 2 u. De hond loopt twee maal zo snel als de boer stapt, dus zal de hond twee maal zoveel afstand hebben afgelegd als de boer, nl. 20 km

D. Buys, schoolverantwoordelijke VWO - Lutgardiscollege

'Dwaallicht'

Dinsdag 22/02/2011

Ik stap van de metro af en begeef me naar het Paleis voor Schone Kunsten van Brussel, tegenwoordig BOZAR genoemd. Na een ietwat chaotisch onthaal, vind ik uiteindelijk een plaats in de zaal, weliswaar wat te laat. Het toneelstuk 'Dwaallicht' (gebaseerd op de novelle van Willem Elsschot) gaat dadelijk beginnen. Ik weet al dat het toneelstuk in dertig hoofdstukken verdeeld zal worden, dat kondigde topacteur Warre Borgmans net voor de aanvang van het toneelstuk aan. Ik moet toegeven dat ik verbaasd werd dat er maar één acteur op de planken stond. Een acteur (maar wel een goede), een vijftal muzikanten en een paar gammele prulletjes waaronder 3 vogelkooien. Met dit magere decor moest het publiek het maar doen. "Een," de acteur begint het toneelstuk en ik heb snel door dat er van enige creativiteit weinig sprake is. Er is nauwelijks sprake van een degelijke tekstverwerking (telt een paar zinnen weglaten ook mee?) en daar komt het toneelstuk weinig origineel uit de hoek. Na hoogstens een half uur begint het feit dat de hoofdstukken afgeroepen worden, ook mij te irriteren. Ik zie er eigenlijk het nut niet van in om telkens weer opnieuw het hoofdstuknummer af te roepen, want dat stoort en is duidelijk overbodig, zeker als sommige hoofdstukken enkel één zin lang zijn. Ook een samenspel van tegelijkertijd muziek als tekst is weinig zinnig als de tekst daardoor weinig hoorbaar wordt. Na de voorstelling kwam ik tot conclusie dat dit niet een écht toneelstuk was (of ik het de naam niet zou geven) en dat ik er veel méér van verwacht had. Dit toneelstuk toont aan dat het mogelijk is voor een acteur om (bijna) heel een kortverhaal uit het hoofd te kennen en dat creativiteit ver zoek is.

Thomas, leerling van 6B

European Teachers Synthesize

Een Europees project vanuit verschillende universiteiten en hogescholen in Europa...

De Europese Leraar

Cursus voor leraren die zich willen bekwamen in Burgerschap, Identiteit, Diversiteit of onderwijskundige concepten

ZELF KIEZEN VOOR EUROPA ALS UITGANGSPUNT GEEFT KINDEREN MEER MOGELIJKHEDEN OM SUCCESVOLLE EUROPEANEN VAN MORGEN TE WORDEN

HOE WORD IK EEN LEERKRACHT DIE KIEST VOOR EUROPA ALS UITGANGSPUNT

Een leraar die kiest voor Europa als uitgangspunt moet het in zich hebben om identiteit en diversiteit te combineren, om verschillende onderwijskundige uitgangspunten te integreren met moderne communicatie technologie en theorie zichtbaar te maken in het praktisch handelen. Het ETSize programma biedt hiervoor cursussen die helpen vaardigheden te verwerven om goede Europees georiënteerde leerkrachten te worden.

Het cursusprogramma biedt de leerkrachten mogelijkheden om te leren over onderwijs in andere Europese landen en om ideeën over onderwijs in Europa uit te wisselen. We bieden daarvoor 4 cursussen aan: European Citizenship, European Diversity, European Identity, European Professionalism

Inhoud van een cursus

- Een cursusweek met lezingen en workshops in Europese stad
- Het ontwikkelen van een project met collega's uit andere landen voor de eigen klas vanuit het aangeboden cursusmateriaal

Na het registreren en schrijven van een motivatie voor dit project, kreeg ik te horen dat ik een beurs kreeg voor de European Identity cursus te Barcelona.

Van 20 tot 26 maart mocht ik dan in Barcelona genieten en bijleren over verschillende Europese onderwijssystemen. Het werd een zeer vermoeiende, drukke week maar het was zeker de moeite waard. Lezingen over allerlei Europese thema's, over het opstarten en uitvoeren van internationale projecten tussen scholen in meerdere landen...

Het opstarten van ons eigen project “AN E-EYE-D CARD” waarover u de komende maanden meer zal horen, was ongetwijfeld de kers op de taart na een ongelofelijke week.

Op schoolbezoek in Sabadell

De eeuwige vraag... Worden wij allemaal computerleerkrachten? Wat brengt de volgende generatie?

Op stadsbezoek in Barcelona.

Werken aan ons project...

Seminars...

Workshops rond identiteit

Hi there!

I'm a teacher from Riga, Latvia and I want to share my impressions about the week we spent in Barcelona. I was happy to meet all those attractive and intelligent teachers from different European countries - Belgium, Turkey, Latvia, Netherlands and Austria! We learned so much about each other's cultures. The weather was sunny and warm so we tried to get some sun tan during the breaks. Your teacher Erica is a fantastic story teller with a special sense of humour, so we had a chance to hear amazing stories from Belgium. I can't wait to go there one day!

At the beginning of May we'll start to fulfill our project on European Identity, so me and my students are looking forward to getting to know your culture better ;)

Best of luck,

Inga

E. Lemmens, leerkracht aardrijkskunde, fysica en biologie

Een dagje Lessius hogeschool

De confrontatie met de pure wetenschap aan de Lessius hogeschool, dat was wat ons te wachten stond op die bewuste donderdag. We namen vol met verwachtingen de trein richting Sint-Katelijne-Waver in het Centraal station van Brussel. Daar aangekomen nam Alex-nelle het op tegen een jongen, die ook op krukken liep, van een andere school. Om ter snelst de trappen op en af.

In de Lessius hogeschool werd het tijd om terug serieus te worden. We werden in twee groepjes verdeeld. Er waren vier activiteiten voorzien voor de hele dag. Onze groep mocht eerst een proefje doen met galvanische cellen. We kregen witte jassen en een veel te grote bril. Zoals echte chemici namen we de uitdaging aan. Gelukkig had meneer Fleurbaey ons tijdens de les chemie goed voorbereid, zodat zo'n proefje geen probleem was.

Dan kregen we les in geluidsgolven en muziek. Na een hele uitleg mochten we zelf aan de slag, en konden we de frequentie van golven berekenen. Ook liet Jim zijn prachtige stem klinken in de microfoon om aan te tonen dat we een mooie sinusgolf krijgen. In de middag kregen we een gratis maaltijd en een drankje. We konden kiezen uit frietjes met vol-au-vent of voor de vegetariërs onder ons, een kaasburger. Dat konden we rustig opeten in de aula tussen de Lessius studenten.

In de namiddag kregen we uitleg over 3D. Hoe het komt dat ons ook iets in 3D kan zien en hoe 3D werkt. Dan

mochten we zelf 3D foto's maken met een special fototoestel. Die foto's kregen we mee om op te hangen in de klas. Als laatste activiteit leerden we hoe we zelf zonnepanelen konden maken. Zoals bij elke les kregen we eerst een hoop uitleg. Een powerpoint van wel dertig dia's deze keer. Onze zelfgemaakte zonnepanelen sloten we aan een rekenmachine waaruit de batterijen zijn gehaald. Door er heel veel licht op te laten schijnen, werkte de rekenmachine terug. Onze zonnepanelen werkten dus. De andere groep kreeg net dezelfde activiteiten maar in een andere volgorde. Eerst 3D en zonnepanelen in de voormiddag.

In de namiddag mochten ze dan kennis maken met geluidsgolven en galvanische cellen. Na een leerzame dag in de Lessius hogeschool keerden we terug naar Brussel.

Dikke Truiendag

Op vrijdag 25 februari hebben we de verwarming een beetje lager gezet en kwam iedereen met een mooie dikke trui aan op school. Het vierde jaar organiseerde het feestje en verkocht hotdogs. 3C ging lopen met de trofee voor de foutste, gekste en vetste trui.

